

de set en set

MANUEL CASTAÑO

Ve la grip i ens mutarà a tots

Les mesures profilàctiques anunciades per prevenir la grip porcina –grip nova, en el dialecte de TV3– comportaran tota una revolució dels costums. No és mala idea suprimir de les relacions comercials i laborals les encaixades de mans, que ara ja es fan a tort i a dret havent perdut la solemnitat d'altres temps, així com l'obligat parell d'òsculs volàtils si hi ha una dona, però mantenir un metre de distància en tota circumstància sembla inviable. Com ens ho farem per anar per la vida constantment situats en el centre d'un cercle imaginari de dos metres de diàmetre? Haurem de viatjar només en avió privat i taxis amb mampara blindada, i instal·lar-nos a l'hotel en habitació doble d'ús individual; res de metro, rodalies, *low cost*, i res d'actes multitudinaris, ni fut-

“Voldrà dir una racionalització dels horaris i dels desplaçaments, reduir els embussos en hora punta, suprimir les reunions que no serveixen per re...

bol ni rock ni castells de Valls ni Tots Sants a Girona. Les cues de l'Inem no donaran la volta a la mançana sinó al barri, les sales de cinema moriran definitivament, al teatre només s'ocuparan les llotges, les caixes del súper aniran amb Via-T i només hi haurà banca electrònica. Tampoc no sembla tan forassenyat. El drama serà quan comencin a tancar escoles: a veure qui aguanta els nens tot el dia sense poder-los externalitzar enlloc, i a veure si la llei de dependència posa un cangur a cada casa. I el més impressionant serà si, on es pugui, es potencia el treball a distància. Tot i el perill de descobrir que potser sobren places a moltes bandes, voldrà dir una racionalització dels horaris i dels desplaçaments, reduir els embussos en hores punta, suprimir les reunions que no serveixen per re, pagar el personal per feina feta i no pel temps que s'hi està... Tota una revolució, per als qui sobreviuen, és clar.

el lector escriu

cartes@elpunt.cat

Les cartes trameses a aquesta secció no han d'excedir els vuit-cents caràcters. El Punt es reserva el dret de publicar-les i resumir-les. És imprescindible que en l'original i en els correus electrònics s'hi facin constar el domicili, el telèfon i el número del DNI o passaport de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònims ni amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a cartes@elpunt.cat

Aclariment

● Voldria fer un aclariment a l'escrit publicat el 19 de juliol en la tribuna de Jaume Reixach, capellà i escriptor. Quan parla de Joaquim Vallmajó, com a capellà em sembla que s'hauria pogut estalviar l'errada de confondre l'orde dels pares blancs amb la dels combonians, ambdues es dediquen a les missions. El fundador dels pares blancs fou el cardenal Lavigerie i el dels combonians, Daniel Comboni. Quant a la sotana blanca, quina comparació vol fer? Hem de recordar què van fer els seus (de sotana negra) quan també el poder estava en mans dels dictadors?

Referent als «dos que es barallaven –hutús i tutsis– i el tercer va rebre», crec que no és gent adient aquesta frase feta i em sembla de molt poca consideració per part del capellà vers la figura del pare Vallmajó; ell no era un tercer que va rebre, ell era un rwandès més, sense distinció d'ètnies, que lluitava, treballava i vivia per ells; ell no va «rebre», va estar amb ells fins a la darrera conseqüència, i n'era molt conscient (com molt bé diu, no gaudia del favor de l'Església i sembla que, 15 anys després, encara hi ha part d'aquesta església que li cou la seva entrega). / ANNA TURBAU. Medinyà (Gironès).

Qui té la culpa, la carretera o la gent?

● Aquests últims dies s'han sentit moltes queixes sobre la carretera N-141 entre Salt i el Pasteral, l'anomenada *carretera de la vergonya*, arran de l'accident mortal que hi va haver el passat 23 de juliol. En aquest accident hi va morir la Míriam Puig Oliveras, veïna del nostre poble. Vo-

Telefónica... sempre consentida

● A Gaserans (Sant Feliu de Buixalleu) fa 23 anys que Telefónica va poder estendre la línia per una gran part del poble. Han passat els anys i la línia continua essent la mateixa; això sí, han penjat d'ella una quantitat important de telèfons nous i actualment connexions de banda ampla. Als pobles de la rodalia ofereixen *megues* a manta a preus *assequibles* i al nostre poble amb prou feines hi arriba mig trist *mega* o menys. És vergonyós i lamentable que un poble, travessat per un gran nombre de serveis de telecomunicacions i situat entre Breda, Hostalric i Arbúcies es trobi en aquesta situació tan deplorable. Puc entendre que faci falta cobertura d'internet per ràdio a veïnats allunyats de centres urbans, però aquí!, que les línies ja existeixen! Qui ens empara a nosaltres, contribuents, d'una companyia com Telefónica? Cada any reparteixen dividendes als seus accionistes, i què inverteixen en la millora de les seves línies? Aquesta manera d'actuar té un nom! La solució és canviar de companyia?, però si tenen el monopoli! Sempre acabem necessitant-los!

Els darrers tres mesos la banda ampla només l'he tinguda en servei a les nits, ja que la major part del dia es queda penjada. Ah!, no ens descuidem de pagar! Què es pot fer perquè Telefónica faci cas als seus clients? Què se li fa a una companyia com aquesta per l'abús continuat que fan? Els ajuntaments poca cosa poden fer, però què fan el govern estatal i català per impedir i millorar aquesta situació de línies obsoletes? O és que ja els està bé que la cosa continuï igual que 23 anys enrere? Hem de continuar votant-los. S'ho mereixen, que els votem?

Estic segur que hi ha molts casos semblants, és indignant que es permeti que passi això! / JOSEP AVELLANEDA.

Gaserans (Selva).

lem manifestar la nostra insatisfacció envers la carretera, però també hem de pensar a no donar tanta culpa a la carretera sinó als inconscients que van sota els efectes de l'alcohol i/o les drogues i no dubten a agafar el cotxe i anar per la carretera sense pensar en ningú ni en res.

A qualsevol carretera es pot tenir un accident per milers de causes, però si tu vas begut i/o drogat estàs posant en perill no sols la teva vida sinó la de l'altra gent que va tan contenta amb cotxe, a peu, en moto o en qualsevol mitjà de transport.

Siguem conscients del mal que podem fer als al-

tres ciutadans que no en tenen cap culpa. Ens mereixem millors carreteres, però primer de tot ens mereixem millors conductors i persones. / ANNA PUIG. Amer (Selva).

Illes Formigues i Aina Llatser

● Entenc perfectament el seu posicionament envers el seu col·lectiu, però no comparteixo en absolut el significat que dona vostè a la futura reserva Illes Formigues. És més, crec que és injust i totalitari voler aquesta reserva només per assegurar el futur de la pesca professional com vostè afirma.

Es veu que vostè, com a

filla de pescador, tampoc no comprèn que el mar i tot el seu contingut no pertanyen exclusivament al seu sector, sinó que el mar és de tothom i que el seu col·lectiu aprofita un bé comú per viure'n, per tant no trobi tan estrany que tots els altres sectors ens queixem envers aquest abús que vostè tant defensa, i fer-li saber que la pesca submarina no és il·legal, ja que està totalment regulada.

Vol saber el que és il·legal? És il·legal pescar en fondàries de menys de 50 metres, és il·legal pescar a menys distància de la permesa, és il·legal deixar les arts de pesca quan es trenquen al fons del mar, és il·legal anar amb més potència de la permesa en els motors, és il·legal pescar amb xarxes més petites que la normativa, és il·legal vendre peix sense passar per la llotja i és una barbàrie la quantitat de peix que es mata i es llença al mar per no ser comercial, per estar malmès, per no fer la mida, perquè el preu no és l'adequat, etcètera.

Per tant, no busqui un cap de turc, que la culpa de la seva misèria només recau en els abusos dels últims anys de la pesca professional. / DANIEL VILA. Llagostera (Gironès).

Rampa perillosa al port de l'Escala

● Aquesta rampa pública (de pagament al juliol i agost) per botar petites embarcacions, per la seva defectuosa construcció i deficient manteniment és un seriós perill per als seus usuaris. Els responsables (ignore qui són) ni la reparen ni la tanquen.

En el meu cas, vaig acabar en un quiròfan del Hospital de Figueres. / CARLOS LARGO. L'Escala (Alt Empordà).

en sisif | JORDI SOLER

